

EL TEMPS

La grisor dels governs

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça de Caterina de Thomàs, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon: (971) 72 07 63.

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
PRESIDENT: Rafael Mansanet.
EDITOR: Eliscu Climent.

DIRECTOR: Oriol Castany.
SUBDIRECTOR: Miquel Alberola.
REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Jordi Sebastià (Cap de redacció), Ismael L. Belda, Ignasi Pellicer, Lola Carrasco.
REDACCIÓ BARCELONA: Assumpció Maresma (Cap de redacció), Eduard Company, Xavier Duran, Oriol Malló, Pere Martí, Sílvia Monfort, Eduard Voltas i Mercè Montoliu.
REDACCIÓ MALLORCA: Miquel Payeras.
CORRESPONSALS: M.C. Grau (Andorra), Cinta Bellmunt (Tarragona), Patrícia Alberola (Alacant), Xevi Planas (Girona), Uniers Bertrana (Perpinyà), Judith Casaprima (Lleida).
FOTÒGRAFS: Joan Celià, Rafa Gil, Jordi Morera.

IL·LUSTRADORS: Salva Llosa, Sento.
RÚBRIQUES: Jordi Balló, Ramon Barnils, Pere Calders, Fabià Estapé, Joan F. Mira, J.J. Pérez Benlloch, Josep M. Sanmartí.
COL·LABORADORS: Antoni Albalat, Andreu Alfaro, Adolf Beltran, Francesc Bueno, Joan A. Benach, Francesc Caballero, Carles Capdevila, Antoni Castel, Jaume Comellas, Santiago Cucurella, Martí Domínguez, Llibert Ferri, Vicent Franch, Carles Gàmez, Manuel García, J.L. Guarner, Juan M. Jàtiva, Enric A. Llobregat, Josep M. Lluç, J.V. Marquès, Josep Morell, Sergi Pàmies, Josep M. Pasqual, Vicent Partal, Toni Picazo, Eva Piquer, Miquel Porta Perales, Modest Prats, Pilar Rahola, Antoni Reig, Màrius Serra, Josep Lluís Sirera, Lluç Soler, Marc Soler, Ferran Torrent, X.R. Trigo, Lourdes Toledo, Daniel Hermosilla.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia).
PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Jordi Enguix (Cap de publicitat), Joana Vallés (Barcelona), Oh-Fek, Comunicació i Marketing (València i Balears) (96) 369 66 01
SUBSCRIPCIONS: Begonya Pardo.
PRODUCCIÓ: Francesc Sellés i Josep Agustí (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Faust Ripoll (Edició), Rosanna Puchades (Textos).
DISSENY: Enric Satué.

FOTOMECÀNICA: Garbí Casa Editorial SA, Anón, Selecrom.
IMPRESSIÓ: Gràfiques Morvedre.
DIPÒSIT LEGAL: V.853-1984
Sol·licitat control d'OJD

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja sigui mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

Amb poca pena i poc esforç, i amb més escassa glòria, s'ha constituït i ha pres possessió el nou Consell valencià. En condicions similars, i pels mateixos dies, ha inaugurat també un nou mandat el Govern balear. Vista la composició dels nous governs, i vistes les declaracions dels respectius presidents, la sensació de monotonia, de grisor, d'avorriment polític, és la impressió dominant. El discurs de la continuïtat és el discurs que s'imposa de manera inalterada: una satisfacció declarada d'haver fet les mateixes coses i de continuar fent les mateixes coses i de la mateixa manera, de no voler canviar actituds, actuacions ni persones: ¿per què, si amb allò que s'ha fet s'han guanyat les eleccions sense massa problemes? Des d'aquesta visió, els nous governs han d'aparèixer com vells, els nous projectes com innecessaris, i les noves persones com més innecessàries encara. Sobretot perquè els governs són els presidents.

En el govern balear, les novetats són tan petites que no arriben ni a ser perceptibles. I dels consellers anteriors, només Maria Antònia Munnar ha donat una certa llum pròpia al seu departament. Quant al govern valencià, les diferències respecte a l'immediatament anterior són només de graus de grisor. Però són més visibles si es compara amb el Consell que va prendre possessió en l'anterior legislatura: dos homes amb pes polític propi n'han desaparegut per procediments diferents. Segurament els dos consellers que tenien una autonomia real respecte al president. Cebrià Císcar no va poder acabar la legislatura com a conseller, i Rafael Blasco tampoc. Un enviat a Madrid a una llarga i incerta espera. L'altre processat (i ara absolt). Dins del Consell ha quedat només la irrellevància política siga quina siga la competència o eficàcia de cada conseller. En qualsevol cas, hi ha dues consideracions especials que cal fer respecte al nou govern valencià. Una de positiva, la creació d'una Conselleria de Medi Ambient, que caldrà dotar ràpidament dels mitjans imprescindibles —materials i le-

gals— si no s'ha de quedar en un simple gest formal. I una altra que obre un interrogant: ¿què quedarà de la *Cultura* en l'actuació del nou equip? El conseller Císcar va ser molt justament discutit en moltes coses, però de múltiples iniciatives brillants. Amb Antoni Escarré, la dinàmica cultural de la conselleria va quedar en suspens. I el nou titular, en aquest camp, és un enigma.

Per desgràcia —perquè això no pot ser una sort— la tendència a la homogeneïtat, a la continuïtat i a la grisor, sembla un fet general. Els membres del govern de Catalunya no tenen, en general, cap rellevància especial ni pes propi al costat de la figura del president Pujol. Ni els ministres del govern espanyol al costat de Felipe González (potser, en aquest cas, l'arribarà a tenir Narcís Serra, amb el temps). Ni el govern d'Edith Cresson al costat de François Mitterrand. No és cap perspectiva agradable, veure pujar i pujar les figures presidencials, i quedar en l'ombra de simples executors fidels els titulars de ministeris i conselleries. Pot significar, en els casos que més ens afecten, que els presidents no troben persones d'envergadura real disposades a ocupar les més altres responsabilitats de govern. O que les troben —o les podrien trobar— però no volen possibles ombres al seu costat. O que les tenen, i n'han prescindit progressivament. El resultat, indefectiblement, és un empobriment, igualment progressiu: dels mateixos governs, i de les seues iniciatives respecte a la societat. El resultat són uns governs tristos.

